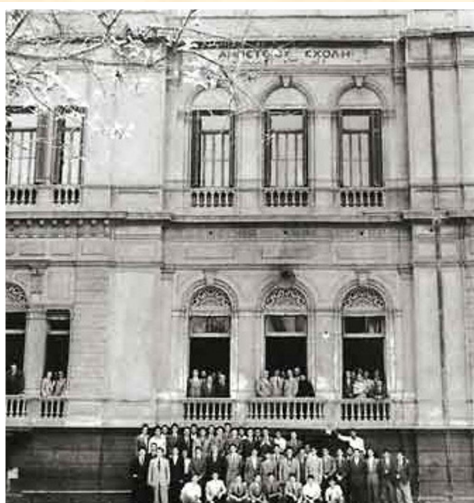

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Σ.Α.Σ.

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ
ΑΘΗΝΑ

1ο Τεύχος/2022

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Σ.Α.Σ.

1ο Τεύχος/2022

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

3ης Σεπτεμβρίου 56, ΑΘΗΝΑ 104 33

Υπεύθυνος Έκδοσης : Χρήστος Παπαδόπουλος, κιν. 6951087983, christosgp@yahoo.com
Επιτροπή Σύνταξης : Δημήτρης Πιερής, κιν. 6932704820, dpieris@gmail.com
Σεβαστή (Βιβιάνα) Καραντινού, κιν. 6946272271, vivianakarantinos@gmail.com
Γιώργος Μακρής, κιν. 6945975147, sirkamg@yahoo.com
Υπεύθυνος Παραγωγής : Αντώνης Πατρινός, κιν. 6936646796, anthony.patrinos@gmail.com

Περιεχόμενα

Γενική Συνέλευση 20/2/2022, Ομιλία απερχόμενου Προέδρου.....	4
Σύνθεση Νέου Διοικητικού Συμβουλίου.....	7
Η πριγκίπισσα Φαουζιά της Αιγύπτου, Μαρία Χαραλαμπίδου.....	8
Η Μικρασιατική Καταστροφή, Γιώργος Οικονομίδης	10
Νικόλαος Καζούλης, Μαρία Χαραλαμπίδου	12
Έφυγε και ο Λεωνίδας Παπαδόπουλος, Νίκος Νικηταρίδης	14
Ελληνικό και Αιγυπτιακό Σινεμά, Μαρία Αδαμαντίδου	15
Η ιστορία της δραχμής, Νίκος Μουρατίδης	16
Οι Αιγυπτιώτες Αχιλλόπουλοι, Νίκος Νικηταρίδης	20
Συγκινητική και Ανθρώπινη ιστορία	22
Για να ξέρετε— Γλωσσικά	23
Από την Εκδήλωση του Συλλόγου της 9/4/2022	24
Από την Εκδήλωση του Συλλόγου της 8/5/2022	25
Επιστολές Αναγνωστών μας	26

Το Περιοδικό Σ.Α.Σ. φέρει μόνο ενυπόγραφα άρθρα συνεργατών που φέρουν οι ίδιοι την ευθύνη για αυτά που γράφουν.
Η φωτογραφία της Αμπετείου Σχολής του εξωφύλλου στο Demerdash είναι του Γιώργου Ρωσσίδη.

*Ευχές για ένα ευχάριστο φθινόπωρο/χειμώνα
από την συντακτική επιτροπή και τους συνεργάτες του περιοδικού*

Έχεις χαραγμένο στη μνήμη σου κάποιο περιστατικό από τα μαθητικά σου χρόνια στην Καϊρινή σου Σχολή; κάποια εμπειρία από την ζωή σου στην Αίγυπτο ; κάτι που σε συγκίνησε από την ωραία εκείνη εποχή και δεν μπορείς να ξεχάσεις; Μην αφήσεις τον χρόνο να το σθήσει ! Μοιράσου το με πολλούς άλλους που διψάνε να το διαβάσουν. Γράψε το !

και στείλε το στην συντακτική επιτροπή του περιοδικού. Τα υπόλοιπα θα τα φροντίσουμε εμείς.

Γενική Συνέλευση του Συλλόγου 20/2/2022

Η ομιλία και ο απολογισμός του απερχόμενου Προέδρου Μιχάλη Φλεβοτομά

Αγαπητά μας μέλη τακτικά και αρωγά, κυρίες και κύριοι

Σας καλωσορίζω ευχόμενος χαρά, υγεία και ευτυχία σε σας και στις οικογένειές σας. Καλωσορίζω επίσης τους :

- κ. Κώστα Μιχαηλίδη, Πρόεδρο Συνδέσμου Αιγυπτιωτών Ελλήνων
- κ. Χρήστο Καβαλή, Πρόεδρο της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου
- κ. Μιχάλη Μπίσκο, Πρόεδρο Συλλόγου Ελλήνων Καΐρου
- κ. Μιχάλη Κωβαίο, πρώην μέλος του Δ.Σ. του Συνδέσμου Αιγυπτιωτών Ελλήνων

που με την παρουσία τους τιμούν την 25η Γενική μας Συνέλευση.

Εδώ θα μου επιτρέψετε να καλέσω στο βήμα τον διαλεκτό συμπατριώτη Πρόεδρο του Συνδέσμου Ελλήνων Αιγυπτιωτών κ. Κώστα Μιχαηλίδη να μας απευθύνει τον χαιρετισμό του.

Και τώρα θα παρακαλούσα τον Πρόεδρο της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κ. Χρήστο Καβαλή να μας απευθύνει τον δικό του χαιρετισμό.

Θα παρακαλούσα τον διαλεκτό φίλο Πρόεδρο του Συλλόγου Ελλήνων Καΐρου κ. Μιχάλη Μπίσκο να μας απευθύνει τον δικό του χαιρετισμό.

Και ας ολοκληρώσουμε με τον χαιρετισμό του διαλεκτού συμπατριώτη κ. Μιχάλη Κωβαίου πρώην μέλους του ΔΣ του Συνδέσμου Αιγυπτιωτών Ελλήνων.

Σύμφωνα με το άρθρο 16 του καταστατικού οι τακτικές Γενικές Συνελεύσεις συγκαλούνται τον Ιανουάριο κάθε έτους. Όμως εξαιτίας της πανδημίας του κορωνοϊού που έπληξε την πατρίδα μας αλλά και όλο τον πλανήτη, δεν κατέστη δυνατόν να γίνουν οι τακτικές Γενικές Συνελεύσεις το 2020 και το 2021. Επομένως, σε αυτή την Γενική Συνέλευση θα γίνει ο απολογισμός και η έγκριση πεπραγμένων καθώς και ο οικονομικός απολογισμός για τα έτη 2020 και 2021.

Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 17, επειδή η συνέλευση αυτή συνέρχεται μία ώρα μετά την πρώτη συνεδρίαση, η απαρτία θεωρείται υφισταμένη.

Τώρα η Γ.Σ. θα πρέπει να εκλέξει τον πρόεδρο και γραμματέα της συνέλευσης.

Το Δ.Σ. προτείνει για πρόεδρο της Γενικής Συνέλευσης τον κ. Τάκη Σφακιανόπουλο και για γραμματέα τον κ. Αναστάσιο Σκιαδά.

Προτού ξεκινήσουμε τον απολογισμό μας, ας αναθυμηθούμε ένα έκαστο των συναποφοίτων μας που αποδήμησαν αυτά τα δύο χρόνια.

Βαρουφάκης Γιώργος

Γκάχελ Διακογιάννη Μαριάνθη

Δέλιος Νάσος

Κακαρνάκης Ιωάννης

Κελαϊδίτης Ανέστης

Καμούδης Ανδρέας

Καρασσάβας Αναστάσιος

Κεραμιδάς Ιωάννης

Κοκκώνης Σταύρος

Κυριάκου Δέσποινα Μαρία

Μαυρομάτης Ανδρέας

Μενδώνης Βασίλειος
Μερμίγκης Φίλιππος
Μπαραμίλης Σπυρίδων
Μπουγιούκας Ντίνος
Μοίρη Βάγια
Ξενάκης Λεωνίδα
Οριέττας Παναγιώτης
Πασαλάρη Ελένη
Πολίτης Νικόλαος
Ρακόπουλος Μιλτιάδης
Σεμελά -Μπαλατσούκα Ερασμία
Σιταρένιος Σταύρος
Σπυρέλλης Νικόλαος
Τούγιας Νικόλαος
Χατζηδάκης Ευάγγελος
Χαλκιαδάκης Χαράλαμπος
Χανδέλης Μενέλαος
Χριστοδουλίδης Αχιλλέας

Παρακαλώ ας τιμήσουμε την μνήμη τους κρατώντας ενός λεπτού σιγή.

Αιωνία τους η μνήμη.

Σε αυτά τα δύο δύσκολα χρόνια της πανδημίας ως διοικητικό συμβούλιο προσπαθήσαμε να διεκπεραιώσουμε το πρόγραμμα των εκδηλώσεών μας μέσα στα πλαίσια των επιβεβλημένων από ανάγκη συνθηκών. Πιστεύουμε ότι χάρη και στη δική σας συμμετοχή και εμπύχωση τα καταφέραμε.

Ευτυχώς τώρα τα πράγματα δείχνουν πιο ευοίωνα και ευχόμαστε ολόψυχα στο διάδοχο διοικητικό συμβούλιο μια πιο ανέφελη και απεριόριστη θητεία.

Να υπενθυμίσω και κυρίως να γνωρίσω στα νέα μας μέλη ότι ο Σύλλογός μας ιδρύθηκε το 1996 και ξεκίνησε τις δραστηριότητές του με τρεις στόχους : Α) Την δυνατότητα να συγκεντρώνει μαθητές που αποφοίτησαν, αποφοιτούν ή για κάποια χρόνια φοίτησαν στην Αμπέττειο Σχολή, βρίσκονται στην Ελλάδα ή στο Εξωτερικό και έχουν εγγραφεί ως μέλη, με σκοπό να φέρει κάθε Αμπετειανό σε επαφή με άλλους Αμπετειανούς. Β) Είμαστε σύλλογος , που σκοπό έχει την προαγωγή και διάδοση του πνευματικού και πολιτιστικού πλούτου του Αιγυπτιώτικου Ελληνισμού και Γ) Στόχος του Συλλόγου μας είναι να συμμετέχει σε κοινές πολιτιστικές, κοινωνικές και ψυχαγωγικές δραστηριότητες όχι μόνο με τον κεντρικό κορμό του Συνδέσμου Αιγυπτιωτών Ελλήνων, με επιτυχίες που οφείλονται στην άψογη και στενή συνεργασία μας, αλλά το ίδιο επιθυμούμε να πραγματοποιούμε και με άλλους Αιγυπτιώτικους Συλλόγους προς κοινό μας όφελος.

ΚΙΝΗΣΗ ΜΕΛΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Η δυναμική παρουσία του συλλόγου μας με μεγάλο αριθμό μελών επηρεάζει ευμενώς τις παρουσιάσεις διαφόρων εκδηλώσεών μας, πολιτιστικών, ψυχαγωγικών και τις δράσεις κοινωνικής πρόνοιας.

Σας υπενθυμίζω ότι ο σκοπός του Συλλόγου μας δεν είναι κερδοσκοπικός, έτσι η ετήσια συνδρομή παρέμεινε και παραμένει εφέτος στα 15,00 €, εκ των οποίων τα 5,00 € καταβάλλονται για την κοινωνική πρόνοια του Συνδέσμου Αιγυπτιωτών Ελλήνων, πιστεύοντας ότι τα μέλη μας θα ευαισθητοποιηθούν να είναι περισσότερο συνεπή με τις ετήσιες συνδρομές τους, ώστε από τα έσοδα να μας δίνεται η δυνατότητα να προσφέρουμε σε ορισμένες εκδηλώσεις μας περισσότερες διευκολύνσεις για τα μέλη μας.

Εντός του 2020 ενεγράφησαν 14 νέα μέλη, ενώ το 2021 ενεγράφησαν άλλα 10 νέα μέλη.

Ενεργά μέλη που κατέβαλαν τη συνδρομή τους ήταν 78 το 2020 και 70 μέλη το 2021.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΕΔΡΑΣ

Το Δ.Σ. υπέβαλε αίτημα στον ΣΑΕ στις 17.06.2020 με Α/Π 135 για μεταφορά έδρας και φιλοξενίας στο εντευκτήριο του Συνδέσμου Αιγυπτιωτών Ελλήνων στην οδό 3ης Σεπτεμβρίου αρ. 56. Το αίτημά μας έγινε αποδεκτό από το Δ.Σ. του συνδέσμου κατά την συνεδρίαση στις 17 Ιουνίου 2021. Γι' αυτό ευχαριστούμε θερμά το Δ.Σ. του ΣΑΕ

και κυρίως τον πρόεδρο κ. Κώστα Μιχαηλίδη.

ΤΡΑΠΕΖΑ

Σε αυτή τη θητεία το ΔΣ κατάφερε μετά από προσπάθειες κυρίως του ταμιά μας κ. Άκη Βλάχου να ενεργοποιήσει ξανά τον τραπεζικό λογαριασμό του συλλόγου μας που ήταν απενεργοποιημένος τουλάχιστον για μία δεκαετία. Έτσι πλέον τα μέλη μας θα μπορούν να καταθέτουν τη συνδρομή τους απευθείας στον τραπεζικό λογαριασμό του συλλόγου μας στην τράπεζα Πειραιώς.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Σε αυτή τη διετία, εν μέσω πανδημίας και καραντίνας καταφέραμε να διοργανώσουμε τις ακόλουθες εκδηλώσεις :

1) Στο ΣΑΕ 20/2/2020 γιορτάσαμε την Τσικνοπέμπτη με την Ένωση Παλαιών Προσκόπων Αλεξανδρείας και Καΐρου.

2) Στις 18/7/2020 οργανώσαμε ολοήμερη εκδρομή στον Πόρο για επίσκεψη στην έκθεση ζωγραφικής του συναποφοίτου μας εκλεκτού καλλιτέχνη Κωνσταντίνου Ξενάκη, που παρουσιαζόταν στην Γκαλερί Σιτρόν σε συνεργασία με το Μουσείο Πόρου.

3) Στις 27/12/2020 διαδικτυακή συνάντηση των μελών μας για ανταλλαγή ευχών για τις γιορτές και τη νέα χρονιά.

4) Στις 20/01/2021 παρουσίαση του καθηγητή Παιδιατρικής και Λοιμοξιολόγου συναποφοίτου κ. Δημήτρη Καφετζή, για τα εμβόλια covid-19.

5) Στις 24/3/2021 διαδικτυακή συνάντηση με τους διακεκριμένους ομιλητές :

- κ. Ηράκλειτο Σουγιουτζόγλου με θέμα «Από την Ιστορία στη μνήμη: το αποτύπωμα της παρουσίας των Ελλήνων στην Αίγυπτο από τις αρχές του 20ου αιώνα έως και τη δεκαετία του 1960»,
- κα. Ευτυχία Μυλωνά με θέμα «Ιστορίες Αιγυπτιωτών : Από τους λόγους εξόδου στους λόγους παραμονής της Αιγυπτιακής παροικίας από τις αρχές του 1960 μέχρι και τη δεκαετία του 1980».

6) Στις 29/3/2021 ο Εθνικός Εκπρόσωπος για την Κλιματική Αλλαγή και Γενικός Γραμματέας της Ακαδημίας Αθηνών, ο Αμπετειανός καθηγητής Χρήστος Ζερεφός μίλησε περί Κλιματικής Αλλαγής.

7) Στις 19/5/2021 σε συνεργασία με την Ένωση Παλαιών Προσκόπων Περιφερειακών Εφορειών Αλεξανδρείας και Καΐρου έγινε τηλεδιάσκεψη με ομιλητή τον Αμπετειανό Κώστα Φέρρη με θέμα : Το Νερό του Νείλου στον Ελληνικό Κινηματογράφο.

8) Στις 2/7/2021 έγινε η καλοκαιρινή εσπερίδα διά ζώσης στη ταβέρνα ΓΙΑΝΝΗΣ στον Καρέα, Υμηττού.

9) Στις 23/10/2021 έγινε συνάντηση των μελών και φίλων μας στον Σύνδεσμο Αιγυπτιωτών Ελλήνων με γεύμα.

10) Τέλος στις 15/12/2021 σε συνεργασία με τον Σύλλογο Ελλήνων Καΐρου έγινε η ομιλία του Προέδρου του Συλλόγου Καΐρινών κ. Μιχάλη Μπίσκου με θέμα «Η Ηλιακή Αλατοπαραγωγή».

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Σ.Α.Σ.

Σχετικά με το περιοδικό μας με τίτλο «Το περιοδικό Σ.Α.Σ» (Συλλόγου Αμπετείου Σχολής) που ξεκίνησε να εκδίδεται σε τριμηνιαία ηλεκτρονική έκδοση, στις αρχές του έτους 2019 το Δ.Σ. αποφάσισε ότι η κυκλοφορία του περιοδικού θα γίνεται πλέον δύο φορές τον χρόνο για λόγους δυσχέρειας συγκέντρωσης υλικού. Η ευθύνη έκδοσης ανήκει ως είθισται στον εκάστοτε Πρόεδρο του συλλόγου μας. Η επιτροπή σύνταξης για τα έτη 2020 και 2021 ήταν ο Μίμης Πιερής, η Σεβαστή (Βιβιάνα) Καραντινού και ο Γιώργος Μακρής. Την ευθύνη παραγωγής έχει ο Αντώνης Πατρινός. Εδώ θα πρέπει να ευχαριστήσω όλους που μέχρι σήμερα συνέβαλαν για την επιτυχία του περιοδικού και ιδιαίτερα την συντακτική επιτροπή και τον Αντώνη Πατρινό .

Κατά την περίοδο 2020-2021 εκδόθηκαν ηλεκτρονικά έξι τεύχη.

Εύχομαι το περιοδικό να διανύσει μακρά πορεία, αλλά για να γίνει αυτό θα απαιτηθεί ευρύτερη συμμετοχή των μελών μας και κυρίως των νεότερων γενεών οι οποίες αποτελούν το φυτώριο και το οξυγόνο για την επιβίωση του συλλόγου μας.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Οφείλω να ευχαριστήσω τον Γενικό Γραμματέα του συλλόγου μας κ. Χρήστο Παπαδόπουλο καθώς επιτέλεσε τα καθήκοντά του υποδειγματικά τόσο στα τακτικά όσο και στα έκτακτα Διοικητικά Συμβούλια καθώς επίσης και για την

βοήθεια που προσέφερε για την διεξαγωγή της Γενικής Συνέλευσης.

TAMEIO

Όσο αφορά στο ταμείο ευχαριστώ ιδιαίτερα τον ταμία μας Άκη Βλάχο ο οποίος διεκπεραίωσε με απόλυτη επιτυχία το επίπονο έργο του ταμία. Αυτό εξάλλου θα φανεί και κατά την εγκριτική διαδικασία της οικονομικής διαχείρισης από την εξελεγκτική επιτροπή.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

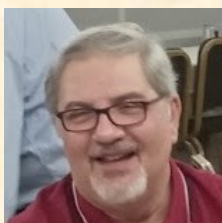
Επιτρέψτε μου να εκφράσω δημοσίως τις ευχαριστίες μου ξεχωριστά σε κάθε ένα από τα μέλη του Διοικητικού μας Συμβουλίου για την άψογη συνεργασία τους αυτά τα δύο χρόνια.

Ευχαριστώ ιδιαίτερα τον πρώτο μας αντιπρόεδρο Μίμη Πιερή, χωρίς την πείρα του οποίου η έκδοση του περιοδικού μας δεν θα είχε πραγματοποιηθεί, καθώς και τον δεύτερο αντιπρόεδρο Αργύρη Πατσαλίδη, που χάρη στις γνώσεις και την προσφορά του στον τομέα της Πληροφορικής συντονίστηκαν με επιτυχία τα webinars του Συλλόγου μας.

Ευχαριστώ επίσης την υπεύθυνη Δημοσίων Σχέσεων Βιβιάνα Καραντινού, που κράτησε ζωντανή την επικοινωνία όλων μας στα κοινωνικά δίκτυα, καθώς και τα μέλη του Δ.Σ., Ρένα Κεραμιδά, την Αγγελική Σκούμπη και τον Γιώργο Μακρή που με τις άοκνες προσπάθειές τους κατάφεραν, μέσα στις αντίξοες συνθήκες της πανδημίας, οι εκδηλώσεις που μπορέσαμε να διοργανώσουμε, να έχουν απόλυτη επιτυχία.

Τέλος ευχαριστώ όλα τα μέλη του Συλλόγου μας για τη συμμετοχή και τη ζέση που μας περιβάλλατε αυτά τα χρόνια, και ιδιαίτερα τους Τάκη Σφακιανόπουλο και Αντώνη Πατρινό, για την συνεισφορά τους με τις τεχνικές και καλλιτεχνικές τους δεξιότητες και ταλέντα.

Σύνθεση του νέου Διοικητικού Συμβουλίου

Πρόεδρος

Χρήστος Παπαδόπουλος

κιν. 6951087983

christosgp@yahoo.com

Α' Αντιπρόεδρος

Μιχάλης Φλεβοτομάς

κιν. 6977485316

mflevot@gmail.com

Δημοσίων Σχέσεων

Βιβιάνα Καραντινού

κιν. 6946272271

vivianakarantinos@gmail.com

Β' Αντιπρόεδρος

Αργύρης Πατσαλίδης

κιν. 6951087983

argypats@gmail.com

Δράσεων

Ρένα Κεραμιδά

κιν. 6937789107

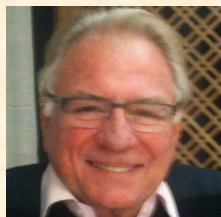
renakeram@gmail.com

Γενικός Γραμματέας

Δημήτρης Πιερής

κιν. 6932704820

dpieris@gmail.com

Πολιτιστικών

Γιώργος Μακρής

κιν. 6945975147

sirkamg@yahoo.com

Ταμίας

Αγγελική Σκούμπη

κιν. 6936322871

askoubi@yahoo.gr

Μέλος

I-K (Άκης) Βλάχος

κιν. 6937009160

ikvlahos@gmail.com

Η Πριγκίπισσα Φαουζιά της Αιγύπτου: Η «Αφροδίτη της Ασίας» που υπήρξε αυτοκράτειρα του Ιράν

.....γράφει η Μαρία Χααραλαμπίδου

Η ζωή της πριγκίπισσας Φαουζιά της Αιγύπτου έμοιαζε αρχικά με παραμύθι. Ήταν, άλλωστε, μια πανέμορφη γαλαζοαίματη που έμοιαζε με σπαρ του σινεμά. Μάλιστα, η ομορφιά της συγκρινόταν με εκείνη της Hedy Lamarr και της Βίβιαν Λι, τις δύο iconic πανέμορφες ηθοποιούς της εποχής.

Μεγάλωσε μέσα στην άνεση και τα πλούτη σε ένα βουκολικό τοπίο στο Παλάτι Ras el-Tin της Αλεξάνδρειας. Ο Cecil Beaton που την φωτογράφησε για το περιοδικό Time το 1942, την περιέγραψε ως «Αφροδίτη της Ασίας, με τέλειο πρόσωπο σε σχήμα καρδιάς και παράξενα, χλωμά και διαπεραστικά μπλε μάτια».

Ωστόσο, η ζωή της πριγκίπισσας της Αιγύπτου δεν ήταν εύκολη, ούτε στρωμένη με ροδοπέταλα. Σύμφωνα με την ίδια, «δεν έχασε ένα, αλλά δύο στέμματα».

Γεννήθηκε το 1921. Ήταν η μεγαλύτερη κόρη του Σουλτάνου Φουάντ Ι της Αιγύπτου, μετέπειτα βασιλιά της χώρας και της δεύτερης συζύγου του, Ναζλί Σαμπρί. Με μαύρα μαλλιά και μπλε μάτια, είχε αιγυπτιακή και αλβανική καταγωγή, έλαβε μόρφωση στην Ελβετία ενώ ήξερε να μιλά τρεις γλώσσες, Αραβικά, Αγγλικά και Γαλλικά.

Η πανέμορφη πριγκίπισσα συγκέντρωσε πολλές προτάσεις γάμου και επίδοξους μνηστήρες από πολλές χώρες. Ωστόσο, οι δικοί της επέλεξαν τον πρίγκιπα Μοχάμεντ Ρεζά Παχλεβί, γιο του βασιλιά του Ιράν και διάδοχο του θρόνου.

Φωτογραφία : AP

Ο γάμος τους ήταν καθαρά πολιτικός, βασισμένος στο εκατέρωθεν συμφέρον. Η ένωση των δύο βασιλείων, ωστόσο, ήταν καταδικασμένη. Στην αρχή, ο αδελφός της, βασιλιάς Φαρούκ, αντιστάθηκε στις προθέσεις του Σάχη, ωστόσο τον συμβούλεψαν να δεχτεί με σκοπό την διασφάλιση της επιρροής της Αιγύπτου στην περιοχή.

Το μελλοντικό ζευγάρι γνωρίστηκε μια ημέρα πριν τον γάμο, που έλαβε χώρα στο Παλάτι Abdeen στο Κάιρο στις 15 Μαρτίου 1939. Ήταν μια λαμπερή, πλούσια τελετή με γεύμα 20 πιάτων. Οι εορτασμοί συνεχίστηκαν στην Τεχεράνη σε ένα γεμάτο στάδιο με ακροβατικά δρώμενα.

Το 1941, η Φαουζιά έγινε αυτοκράτειρα του Ιράν, όταν ο σύζυγός της διαδέχτηκε τον πατέρα του στον θρόνο, μετά την εξορία του με την εισβολή των Άγγλων και των Σοβιετικών στη χώρα.

Η ζωή για την Φαουζιά ήταν πολύ διαφορετική στο Ιράν από ό,τι είχε συνηθίσει. Με τον σύζυγό της είχε τεράστιες πολιτισμικές και θρησκευτικές διαφορές, δεν τα είχε καλά με την οικογένειά του ενώ εκείνος είχε εξωσυζυγικές σχέσεις.

Μετά τη γέννηση της κόρης τους, αποσύρθηκε από την βασιλική ζωή, αρνούμενη να μιλήσει σε οποιαδήποτε γλώσσα εκτός των Γαλλικών. Άρχισε να την παρακολουθεί ένας Αμερικανός ψυχίατρος, που την διέγινωσε με κατάθλιψη.

Τα νέα της δυστυχίας της πριγκίπισσας έφτασαν μέχρι την Αίγυπτο και οι αυλικοί έφταναν για να την δουν. Είχε αδυνατίσει πολύ και ο αδελφός της της αποφάσισε να την γυρίσει πίσω.

Το διαζυγίο τους βγήκε τρία χρόνια μετά, το 1948 ενώ η κόρη της παρέμεινε στο Ιράν.

Το 1949 παντρεύτηκε ξανά, έναν Αιγύπτιο αριστοκράτη, τον Συνταγματάρχη Ismail Chirine. Αυτή τη φορά ήταν από έρωτα. Απέκτησαν μαζί δύο παιδιά, έναν γιο και μια κόρη.

Ο οίκος των Αλί εκθρονίστηκε το 1952, όμως η Φαουζιά συνέχιζε να ζει στην Αίγυπτο. Πέθανε το 2013 σε ηλικία 91 ετών.

Η Αθηνά Μαρία Χαραλαμπίδου είναι απόφοιτος της Αχιλλοπουλείου Σχολής Καΐρου—1964.

Η ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

.....γράφει ο Γιώργος Οικονομίδης

100 χρόνια συμπληρώνονται εφέτος από την «αποφράδα» Μικρασιατική καταστροφή του 1922. Η λέξη αποφράδα, αγαπητοί μου φίλοι, προέρχεται από το ρήμα «αποφράζω» και σημαίνει το γεγονός για το οποίο δεν πρέπει να γίνεται λόγος διότι είναι κακόχο, δυσσίωνο, θλιβερό και ολέθριο, όπως πραγματικά υπήρξε η τραγωδία του ξεριζωμού του Ελληνισμού της Μικράς Ασίας, του Πόντου, της Ανατολικής Θράκης και ολόκληρης της Ιωνίας.

Αφετηρία της θλιβεράς επετείου μας, η ουδέποτε ισχύσασα στο σύνολο “Συνθήκη των Σεβρών” που συζητήθηκε τον Αύγουστο του 1920. Τα αντιτιθέμενα γεωστρατηγικά και οικονομικά συμφέροντα των μεγάλων Δυνάμεων και ο διαγραφόμενος ρόλος της

Ελλάδος στην Ανατολική Μεσόγειο, κωλυσιεργούσαν την ρύθμιση του Ανατολικού ζητήματος που ήταν ο διαμελισμός της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Συμφέροντα ανεφύησαν από την Ιταλία που είχε συμφέροντα στην Μικρά Ασία και την Θράκη, από την Γαλλία, που φοβόταν την επιρροή της Μεγάλης Βρετανίας στην Ανατολική Μεσόγειο, από τις Η.Π.Α. που δεν ήθελαν την Ελλάδα στην Ιωνία και από τους αρτιγέννητους Μπολσεβίκους της Ρωσίας που τάχθηκαν υπέρ των Τούρκων.

Ακολούθησε η εντολή των συμμάχων μας της Αντάντ – Entente προς την νικήτρια Ελλάδα ν’ αποβιβάσει στρατό κατοχής στην Σμύρνη στις 2 Μαΐου 1919 και να διοικήσει διατηρώντας στρατιωτικές δυνάμεις για την ασφάλεια και τάξη στην Σμύρνη, υπό την υψηλή κυριαρχία της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Ουσιαστικά ο Σουλτάνος είχε καταστεί αιχμάλωτος των νικητών του πολέμου και η Ελλάδα είχε θεωρηθεί με τα εδάφη που προσέκτησε η Χώρα των 2 Ηπείρων και των 5 θαλασσών, δηλαδή Ευρώπης και Ασίας, Αιγαίου, Ιονίου, Μεσογείου, Μαύρης Θάλασσας και Προποντιδας. Από το 1910 μέχρι το 1920, με τους Βαλκανικούς Πολέμους και τον Α’ Παγκόσμιο Πόλεμο, η σύμμαχος Ελλάδα είχε τριπλασιαστεί σε έκταση και πληθυσμό.

Το μεγαλύτερο όμως ερώτημα που ετίθετο ήταν : Θα μπορούσε η Ελλάδα, η μεγάλη Ελλάδα πλέον, να ανταπεξέλθει και να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της, εκατό μόλις χρόνια από την παλιγγενεσία της σε ανεξάρτητο κράτος, μετά την επί τέσσερες μακρούς αιώνες υποδούλωσης στην Οθωμανική Αυτοκρατορία ?

Δεύτερο ερώτημα : Θα μπορούσε η Οθωμανική Αυτοκρατορία, έστω και ηττημένη, να υποστεί τέτοια εξαθλίωση με τον διαμελισμό και την εξαθλίωσή της ?

Τρίτο ερώτημα : Η πολύφερνη για την Ελλάδα Συνθήκη των Σεβρών δεν είχε ακόμη υπογραφεί και επικυρωθεί από τα συμβαλλόμενα μέρη, και με την εσκεμμένη διπλωματική δυστοκία των Μεγάλων Δυνάμεων, φαινόταν τρομερά εύθραυστη. Πώς θα μπορούσε να υλοποιηθεί ?

Τέταρτο γεγονός : Μέσα σε αυτό το πολιτικό κλίμα, πολύ λογική και αναμενόμενη ήταν η ενδυνάμωση του εθνικιστικού κινήματος των Τούρκων υπό την ηγεσία του Κεμάλ Ατατούρκ και ο παραγκωνισμός του αποδυναμωμένου Σουλτάνου.

Πέμπτο γεγονός : Από την Ελληνική πολιτική πραγματικότητα, τι απεδείκνυε η ευτυχώς αποτυχημένη απόπειρα δολοφονίας κατά του Βενιζέλου, στον σιδηροδρομικό σταθμό της Λυών, από δύο φανατικούς αντιβενιζελικούς απότακτους Έλληνες αξιωματικούς ?

Δυστυχώς, η πολιτική διχόνοια, ο Εθνικός Διχασμός, οι Βενιζελικοί και Κωνσταντινικοί σύντομα διαίρεσαν, δίχασαν, διέλυσαν τον λαό. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος ηττήθηκε στις εκλογές του Νοεμβρίου 1920 και ο Βασιλέως Κωνσταντίνος επανήλθε στον θρόνο του τον Δεκέμβριο του 1920. Οι νεοαποκτηθείσες λόγω της Συνθήκης των Σεβρών μειονότητες Τουρκομουσουλμάνων, Εβραίων, Τσάμηδων και Βουλγάρων καταψήφισαν τον Βενιζέλο και συνέργησαν στην επιστροφή του Βασιλέως Κωνσταντίνου, ο οποίος με την άφιξή του και την σφοδρή εναντίωσή του στην Μικρασιατική εκστρατεία της Ελλάδας, ως και την αντιπάθεια των ξένων συμμάχων μας Ιταλών, Γάλλων, Άγγλων που τον θεωρούσαν εξίσου μισητό με τον Γερμανό

Κάιζερ, άρχισαν να σκέπτονται “απροκάλυπτα” πώς θα ανατρέψουν τους όρους της Συνθήκης των Σεβρών, της τόσο ευνοϊκής για την Πατρίδα μας. Επακολούθησε η εκστρατεία του Ελληνικού στρατού και το δυσάρεστο και ολέθριο τέλος της υποχώρησης με όλα τα συμπαρομαρτούντα πάθη όπως αυτά εξελίσσονται και γιγαντώνονται μέσα από την μανία των εχθροπραξιών που γεννά ο πόλεμος.

Η καταστροφή του Ελληνικού Πολιτισμού της Ιωνίας ολοκληρώθηκε στις 27 Αυγούστου 1922, όταν οι Τουρκικές προφυλακές εισήχθησαν στην Ελληνοκρατούμενη Σμύρνη και την πυρπόλησαν. Καταλύτης η Συνθήκη της Λωζάνης στις 24 Ιουλίου 1923, αφού προηγήθηκε τον Νοέμβριο του 1922 η δίκη και η εκτέλεση των έξι, ως εξιλέωση και τιμωρία των πρωταιτίων της τραγωδίας, στην οποίαν θα επανέλθουμε και σε άλλα μας άρθρα.

Ευτυχώς το μεγαλύτερο μέρος των ανδρών της Στρατιάς της Μικράς Ασίας διεσώθη, αλλά δυστυχώς αυτό που πονάει το Έθνος είναι ότι χιλιάδες Μικρασιάτες και Πόντιοι Έλληνες που είχαν από πολλών αιώνων εγκατασταθεί εκεί και ένοιωθαν αυτή την “Αιολική Γή” πατρογονική δική τους, σφαγιάστηκαν, πυρπολήθηκαν και βιάστηκαν από τα στίφη του Κεμάλ Ατατούρκ και τους Τσέτες αντάρτες. Αυτά τα θύματα μνημονεύουμε τώρα και εμείς σαν Έλληνες Αιγυπτιώτες της Διασποράς, γιατί μαρτύρησαν από έναν έξαλλο όχλο κι έναν λαό φιλειρηνικό που επί αιώνες είχαν συμβιώσει αρμονικά με παράλληλη πρόοδο και ευημερία.

Πρόκειται για τα Ιστορικά θύματα, που από άδικη και απρόσμενη πολιτική συγκυρία βρέθηκαν στα πεδία αντιπαράθεσης μιας βαθιάς καθεστωτικής αλλαγής του Σουλτανικού κατεστημένου από τους Νεότουρκους Κεμαλικούς. Οδυνηρή σύμπτωση με τραγικές συνέπειες ακραίων βιαιοτήτων και παραλογισμών.

Αγαπητοί μου φίλοι,

Πέρα από τους πολέμους και τους ανταγωνισμούς που άλλοτε γιγαντώνουν και άλλοτε καταλύουν ολόκληρα κράτη και αυτοκρατορίες, ας μη λησμονούμε πως ο ολοκληρωτισμός πολλών προαιώνιων εχθρών του Έθνους μας, όπως είναι η Τουρκία, αενάως όπως και στις μέρες μας ποικιλοτρόπως στοχεύει στην εθνική μας ακεραιότητα. Ενοχλείται από την αρχαία μας παράδοση και γλώσσα μας που είναι η αρχαιότερη ζωντανή γλώσσα των Ευρωπαίων. Ναρκοθετεί τις ρίζες του πολιτισμού και της Ιστορίας μας. Ευτυχώς το πνευματικό μας δένδρο έχει πολύ πλούσιες και βαθιές ρίζες, τις οποίες πρέπει να προστατεύουμε από τα γνωστά παράσιτα, που μπορούν σιγά – σιγά και συστηματικά να τις νεκρώσουν. Η Ιστορία μας ως αδιάψευστος μάρτυς, παραμένει αθάνατη γιατί μας φέρνει στην μνήμη το παρελθόν, μαζί με ό,τι έχει το παρόν, αλλά κι εκείνο που μένει αιώνια αν και πέρασε τελειωτικά και οριστικά, για να μας νουθετεί στο μέλλον και να μας διασώζει από τα λάθη και απερισκεψίες που είχαν τεράστιο κόστος για το Έθνος μας.

Πρέπει να βρίσκουμε τρόπους συνεννόησης, διότι ο διχασμός και οι διχόνοιες αποδείχθηκαν πάντοτε τα διαλυτικά μας στοιχεία, τα οποία χειρίζονται τεχνηέντως οι πολέμοί μας για να μας αποσυντονίζουν και να μας εκμεταλλεύονται. Ας προσέχουμε περισσότερο και ας ομονοούμε.

Ο Γώργος Οικονομίδης υπήρξε πρόεδρος του Δ.Σ. του Συνεταιρισμού Άστεως Αιγυπτιωτών Κηφισιάς και τώρα επίτιμος πρόεδρός του.

Ελληνο-Αιγυπτιακά

Νικόλαος Καζούλης

.....γράφει η Μαρία Χαραλαμπίδου

Μεταξύ των γνωστών επιχειρηματιών και Αιγυπτιωτών δωρητών συγκαταλέγεται και ο εν θέματι Ρόδιος βαμβακοβιομήχανος το αξιοθαύμαστο έργο του οποίου θα παραθέσουμε .

Όπως γνωρίζουμε ο Μωχάμεντ Άλι εκτίμησε το φιλοπρόοδο πνεύμα των Ελλήνων. Μεταξύ των πρώτων Ελλήνων που διέκρινε ο γνωστός βαλής της Αιγύπτου ήταν ο πάππος του Νικόλαου Καζούλη, Αθανάσιος. Στον τελευταίο ανετέθη από τον Μωχ. Άλι η Διεύθυνση του Νομισματοκοπείου της Αιγύπτου λόγω των ικανοτήτων του και ιδίως των γνώσεών του στην λογιστική. Υιός του Αθανασίου Καζούλη ήταν ο Ιωάννης, πατέρας του Νικολάου, ο οποίος γεννήθηκε στη Ρόδο το έτος 1835. Ο τελευταίος σε ηλικία 16 ετών εξέφρασε την επιθυμία του να μεταβεί στην Αίγυπτο βλέποντας ότι στην γενέτειρά του δεν θα είχε καμία πρόοδο. Ο πατέρας του αντιτάχθηκε στην επιθυμία του υιού του, αλλά βλέποντας την επιμονή του μικρού του έδωσε τελικά την συγκατάθεσή του να δραστηριοποιηθεί στη Νειλοχώρα. Με τις ευχές του πατέρα του και της μητέρας του ο ανήλικος Νικόλαος έφυγε για την Αλεξάνδρεια. Με κεφάλαιο μιας χρυσής Λίρας Τουρκίας που του έδωσε ο πατέρας του και 63 γροσίων Τουρκίας από την μητέρα του ξεκίνησε ο επίδοξος επιχειρηματίας για την Αίγυπτο. Εργάστηκε αρχικά στο κατάστημα Κάσδαγλη. Το έτος 1875 αγόρασε την βαμβακομηχανή των Αδελφών Κασαβέτη στο Κάφρ Ελ Ζαγιάτ και ασχολήθηκε με τον εκκοκκισμό του βαμβακιού. Από την Αλεξάνδρεια εξήγαγε το βαμβάκι της εταιρίας προς την Ευρώπη με την γνωστή επωνυμία "ΚΑΖΟΥΛΗ".

Μετά τον θάνατο του Νικολάου (1902) ο οίκος Καζούλη λειτούργησε έως το 1932 υπό την Διεύθυνση του γαμπρού του Δ. Θεοδωράκη και κατόπιν του γιού του Ιωάννη. Όπως οι περισσότεροι εύποροι επιχειρηματίες έτσι και ο Νικόλαος Καζούλης προέβει σε δωρεές.

Οι δωρεές του εν ζωή προς τους απόρους μαθητές και οικογένειες γινόντουσαν κρυφά. Μεγάλη ήταν και η χρηματική του συνδρομή για την απελευθέρωση της πατρίδος του.

Βίλλα Καζούλη

Την μεγάλη προσφορά του Νικόλαου Καζούλη θαυμάζουμε μέχρι σήμερα στο κτήριο που ευρίσκεται στην Λεωφόρο Κηφισίας 241 & Γρηγορίου Λαμπράκη στην Κηφισιά. Το ιστορικό αυτό κτήριο, σε οικόπεδο 47 στρεμμάτων, μείγμα νεοκλασικής και αναγεννησιακής αρχιτεκτονικής, αποτέλεσε την θερινή κατοικία της οικ. Ν. Καζούλη. Τα δύο περίτεχνα μαρμάρινα λιοντάρια, έργο του γνωστού γλύπτη Δ. Φιλιππότη, που κοσμούν την είσοδο του κτηρίου καθώς και ο αναγεννησιακός τρούλος τραβούν την προσοχή του επισκέπτη της βίλλας. Δυστυχώς δεν είναι γνωστός ο αρχιτέκτων της ανωτέρω βίλλας. Πιθανολογείται ότι είναι αλλοδαπός. Από ό,τι γνωρίζουμε η βίλλα όταν περιήλθε στην κατοχή του Δημοσίου άλλαξε πολλά χέρια.

Το 1964, μετά τον θάνατο της Ιωάννας Καζούλη, αγοράστηκε από το ΙΚΑ.

Το 1976 το κτήριο χαρακτηρίστηκε ως διατηρητέο από το Υπουργείο Πολιτισμού και αργότερα αποκαταστάθηκε από το Υπουργείο Περιβάλλοντος.

Τελευταίως στεγάζονται οι υπηρεσίες του Πρασίνου Ταμείου υπό την αιγίδα του οποίου πραγματοποιούνται εκδηλώσεις περιβαλλοντολογικού ενδιαφέροντος.

Η βίλλα Καζούλη είναι ένα από τα αξιοθέατα της Κηφισιάς. Φιλοξένησε εξέχουσες προσωπικότητες, λόγω των υψηλών προσκεκλημένων της οικογενείας Καζούλη, μεταξύ των οποίων ήταν και ο Βασιλέας Γεώργιος ο Α΄. Κατά την

κατοχή λειτούργησε ως Φρουραρχείο των SS όπου βασάνιζαν αντιστασιακούς.

Στους περισσότερους είναι γνωστή η ανωτέρω βίλλα διότι σε αυτή γυρίστηκε η ελληνική ταινία " Υπολοχαγός Νατάσα" με πρωταγωνίστρια την Αλίκη Βουγιουκλάκη.

Ας είναι αιωνία η μνήμη των μεγάλων δωρητών και πιστεύω να αποτελούν παράδειγμα προς μίμηση.

Μία Είδηση

Από την Μαρία Αδαμαντίδου–Κουτρομπάκη

Αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι,

Με πολλή χαρά σάς ενημερώνω ότι το Αμερικανικό Πανεπιστήμιο Καΐρου (AUC) συμπεριέλαβε στο αρχείο του προφορικής ιστορίας έναν αριθμό συνεντεύξεών μου με Αιγυπτιώτες Έλληνες.

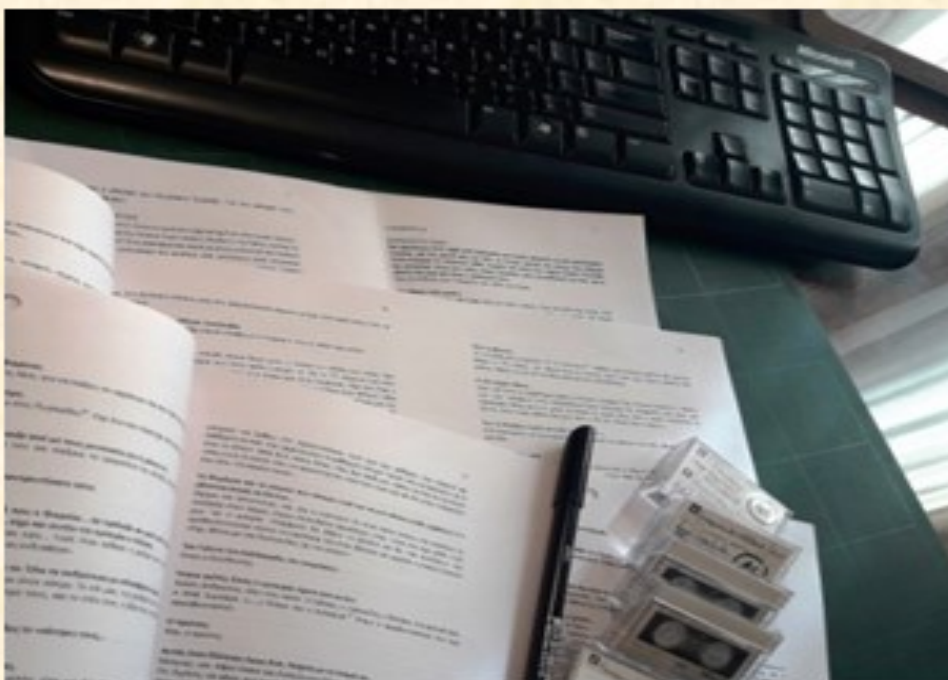
Η δωρεά μου έγινε δεκτή στο πλαίσιο του πολυετούς ήδη προγράμματος του πανεπιστημίου που αποσκοπεί να καταγράψει την ιστορία και την πολιτιστική κληρονομιά της Αιγύπτου, και το οποίο μεταξύ άλλων περιλαμβάνει τον εμπλουτισμό του αρχείου προφορικής ιστορίας.

Οι περισσότεροι γνωρίζετε ότι οι συνεντεύξεις με Αιγυπτιώτες Έλληνες ήταν μία από τις εργασίες στην οποία επέστρεφα κατά καιρούς στην προσπάθειά μου να καταγράψω τον τρόπο ζωής των «άνωνμων» Ελλήνων, οι οποίοι συνέθεταν τον βασικό κοινωνικό ιστό της ελληνικής παροικίας στην Αίγυπτο. Νιώθω λοιπόν μεγάλη ικανοποίηση για το ότι οι συνεντεύξεις αυτές θα είναι στο εξής διαθέσιμες σε ερευνητές ιστορίας σε ένα από τα κορυφαία μορφωτικά και πολιτιστικά ιδρύματα του Αραβικού Κόσμου. Ελπίζω να παραδώσω περισσότερες συνεντεύξεις αργότερα, μέσα στο 2022.

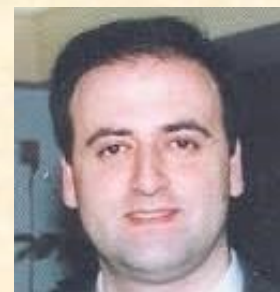
Με φιλικούς χαιρετισμούς,

Μαρία Αδαμαντίδου
Δημοσιογράφος - Ερευνήτρια Ιστορίας
Κυκλάδων 17, 11361 Αθήνα
6937284676 (κιν.), 2108675851 (εργ.)

Υ.Γ. Αν νομίζετε ότι μπορείτε να συμβάλετε σε αυτό το σημαντικό έργο, επικοινωνήστε με τον κ. Stephen Urgola, Interim Associate Dean, Rare Books & Special Collections Library - University Archivist and Director of AUC Records Management (surgola@aucegypt.edu)

«Έφυγε» και ο Λεωνίδας Παπαδόπουλοςγράφει ο Νίκος Νικηταρίδης

Είχε γεννηθεί στο Κάιρο το 1942, όπου ολοκλήρωσε τις εγκύκλιες σπουδές του στην Αμπέτειο Σχολή. Φοίτησε Νομικά στη Σχολή Νομικών, Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών Α.Π.Θ. και ειδικεύθηκε στο Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο στην Ακαδημία Διεθνούς Δικαίου της Χάγης. Αναγορεύτηκε Διδάκτορας Διεθνούς Δικαίου της Νομικής Σχολής του Α.Π.Θ., στην οποία υπηρέτησε ως πανεπιστημιακός δάσκαλος επί σαράντα και πλέον έτη, διδάσκοντας "Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο", "Δίκαιο Διεθνών Θεσμών" και "Ελληνική Εξωτερική Πολιτική και Σύγχρονα Διεθνή Θέματα".

Είχε συγγράψει διάφορες επιστημονικές μελέτες και μονογραφίες, στις οποίες συγκαταλέγονται οι εξής : Αραβική Οικονομική Κοινότητα, Αραβικός Εθνικισμός, Η φιλοσοφία της Επανάστασης του G.A. Nasser, Το παλαιστινιακό πρόβλημα, Το Κυπριακό ζήτημα, Τα Ίμια. Έχει, επίσης, συγγράψει : γνωμοδοτήσεις και άρθρα ("Guerre et paix en Islam. Le droit des gens dans l'islam classique et la pratique des etas musulmans contemporains", "Venizelos and the Cyprus Problem", "From Zurich to Attila - From Attila to Annan") και βιβλιοπαρουσιάσεις ("D. Bitsios: Au-delà des frontières", "E. Averof Tositsas: L'Histoire des occasions perdues - La question Cypriote 1950- 1963", "A. Vlachos: Ten years Cyprus crisis", κ.ά.). Είχε λάβει μέρος σε Διεθνείς Οργανισμούς και διάφορα διεθνή fora εκπροσωπώντας άλλοτε το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και άλλοτε τη χώρα.

Το 2008 η Α.Θ.Μ. Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β΄ του απένειμε το Οφφίκιο του Άρχοντος Ρεφενδεράριου του Πατριαρχείου. Μετά από πολυετή δικηγορία (Συμβούλιο της Επικρατείας – Άρειος Πάγος), το 2016, ο Δικηγορικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης του απένειμε τον τίτλο του Επίτιμου Δικηγόρου.

Από το 2015, διετέλεσε Πρόεδρος της πρεσβυγενούς Φιλοπτώχου Αδελφότητας Ανδρών Θεσσαλονίκης, η οποία από της ιδρύσεώς της το έτος 1871 δραστηριοποιείται στον κοινωνικό, εκκλησιαστικό και εθνικό τομέα.

Το 2016 η Α.Θ.Π. ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος Α΄ τον όρισε Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Πατριαρχικού Ιδρύματος Πατερικών Μελετών. Για τις υπηρεσίες που παρείχε στον Σεπτό Οικουμενικό Θρόνο, η Α.Θ.Π. ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος Α΄, στις 2.1.2022, του απένειμε το υψηλό Οφφίκιο του Άρχοντος Δικαιοφύλακος της Αγίας του Χριστού Μεγάλης εν Κωνσταντινουπόλει Εκκλησίας.

Τέλος, μνημένος στον Τεκτονισμό από το 1971 και μέλος της Στοάς "Φίλιππος", διετέλεσε Μέλος του Συμβουλίου της Μεγάλης Στοάς της Ελλάδος τις περιόδους 2001-2004 και 2004-2007, για να λάβει κατόπιν τον τίτλο του Επίτιμου Ρήτορα.

"Έφυγε" τον Μάρτιο του 2022.

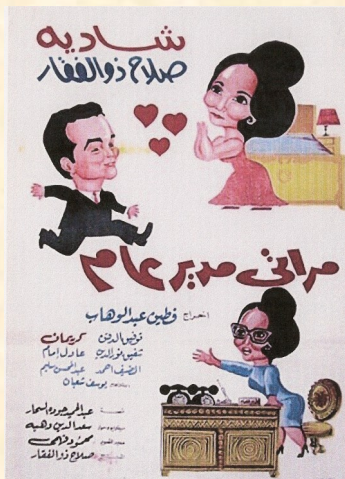
Έλληνικό και Αιγυπτιακό σινεμά : Ματιές στα σημεία επαφής

.....γράφει η **Μαρία Αδαμαντίδου**

Δημοσιογράφος - Ιστορική ερευνήτρια

Πριν από μερικά χρόνια, έτυχε να δω την αιγυπτιακή ταινία Μοράτι μουντίρ αάμ (Η γυναίκα μου είναι γενικός διευθυντής – 1966), μια κωμωδία με θέμα ένα ζευγάρι αγαπημένων συζύγων, που εργάζονται και οι δύο στο αιγυπτιακό δημόσιο, εκείνη σαν διευθύντρια και εκείνος σαν υφιστάμενός της μηχανολόγος μηχανικός. Αμέσως θυμήθηκα την ταινία Δεσποινίς διευθυντής με την Τζένη Καρέζη και τον Αλέκο Αλεξανδράκη (1964). Και αυτή είναι μια κωμωδία όπου μια νέα κοπέλα, διευθύντρια σε τεχνικό γραφείο, ερωτεύεται τον υφιστάμενό της, υπομηχανικό.

Γενικά, η σύμπτωση υποθέσεων σε κινηματογραφικές ταινίες είναι κάτι συνηθισμένο. Λίγο αν κοιτάξει κανείς τη φιλμογραφία του Δυτικού κόσμου – και όχι μόνο – θα διαπιστώσει πολλές τέτοιες περιπτώσεις. Οι δύο ταινίες ήταν επίσης της δεκαετίας του 1960, εποχή κατά την οποία άκμαζε ο εμπορικός κινηματογράφος και στις δύο χώρες. Μα ούτε και αυτό αποτελεί είδηση γιατί το σινεμά άκμαζε ταυτόχρονα και σε άλλες χώρες.

Όμως το πράγμα αποκτούσε ιδιαίτερο ενδιαφέρον γιατί ήταν ταινίες από χώρες με διαφορετικές κουλτούρες και θρησκείες και αφορούσαν τον ρόλο της γυναίκας σε μια δεκαετία που το κίνημα του φεμινισμού βρισκόταν σε εξέλιξη. Επιπλέον δεν επρόκειτο για ένα τυχαίο ζευγάρι χωρών. Η Ελλάδα και η Αίγυπτος έχουν μια ιδιαίτερη προϊστορία, με χαρακτηριστική πτυχή πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών σχέσεων αφού τον 19ο και 20ο αιώνα η Αίγυπτος υπήρξε πατρίδα πολλών χιλιάδων Ελλήνων, ανάμεσα στους οποίους συμπεριλαμβάνομαι και εγώ. Αυτός είναι ο λόγος που πρότεινα στον διευθυντή του Μορφωτικού Κέντρου Αιγύπτου Δρ. Hisham Darwish, να ερευνήσω το θέμα, όχι σαν ιστορικός κινηματογράφου, – που δεν είμαι – αλλά σαν δημοσιογράφος-ερευνήτρια. Και ξεκίνησα να κάνω μια πρώτη πτήση γνωριμίας πάνω από το λίγο-πολύ ανεξερεύνητο τοπίο των κοινών κινηματογραφικών προσεγγίσεων αναζητώντας ομοιότητες στη θεματολογία, στους χαρακτήρες, στις αποτυπούμενες κοινωνικές συμπεριφορές, στην εικαστική προσέγγιση κ.ά. και να θέσω στη συνέχεια το ερώτημα «Είναι άραγε αυτές οι σχέσεις επιφανειακές ή μήπως πάνε βαθύτερα;» – σαν πρόκληση για περαιτέρω έρευνα σε όσους, ειδικότερους, το θεωρήσουν ενδιαφέρον.

ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ

Και στις δύο χώρες, ο κινηματογράφος εμφανίστηκε στα τέλη του 19ου αιώνα και άρχισε να αναπτύσσεται τις πρώτες δεκαετίες του 20ού. Στην Αίγυπτο, παρά τις πολιτικές αναταράξεις που είχαν σκοπό να απαλλάξουν τη χώρα από την επικυριαρχία των Άγγλων, η κινηματογραφική βιομηχανία εξελίχθηκε ομαλά για να φτάσει ακμάζοντας στη δεκαετία του 1940. Η Ελλάδα, από την άλλη, υποδέχθηκε το σινεμά επισήμως χρεωκοπημένη από τα μέσα της δεκαετίας του 1890. Επιπλέον ακολούθησαν πολύ πιο έντονες αναταράξεις – Βαλκανικοί Πόλεμοι, Μικρασιατική Εκστρατεία και Καταστροφή, Κατοχή, Εμφύλιος – οπότε μόνο μπαίνοντας στη δεκαετία του 1950 παίρνει εμπρός για τα καλά η

βιομηχανία του εμπορικού κινηματογράφου.

Είναι ενδιαφέρον στο σημείο αυτό να δούμε δύο stills από μία αιγυπτιακή και μία ελληνική ταινία της δεκαετίας του 1920.

Πίσω από τη μεγάλη τους ομοιότητα, κρύβεται μια μεγάλη διαφορά: ότι στην Αίγυπτο εδραιώνεται πολύ νωρίτερα από την Ελλάδα η σωστή υποδομή για μια βιομηχανία κινηματογράφου. Ένα από τα πιο τρανταχτά παραδείγματα είναι η ίδρυση, το 1935, του Studio Misr (προβολή εικόνας). Studio διεθνών προδιαγραφών με τμήματα έρευνας και μελέτης, επεξεργασίας σεναρίου, μικρό και μεγάλο πλατό, καμαρίνια ηθοποιών, ατελιέ ραπτικής κοστούμιών, αίθουσα ηχογράφησης και μιξάζ, αίθουσα για ζωντανή ηχογράφηση ορχήστρας, εργαστήρια κατασκευής επίπλων, σκηνικών... Και όλα αυτά ενώ στη χώρα μας «καθαρόαιμο» και πλήρες κινηματογραφικό στούντιο – το Studio Alpha – λειτούργησε το 1958, δηλαδή 23 χρόνια αργότερα.

«ΤΟ ΧΟΛΥΓΟΥΝΤ ΣΤΟΝ ΝΕΙΛΟ»

Η αρτιότητα της τεχνικής υποδομής είναι ένας από τους λόγους που, σε πολλά, η βιομηχανία του σινεμά στην Αίγυπτο θύμιζε (όχι τυχαία) το αμερικανικό Χόλυγουντ. Μουσικές κομεντί, κοινωνικά δράματα και όχι μόνο, είχαν υψηλά στάνταρ παραγωγής, κατ' εικόνα και ομοίωση των αμερικανικών (προβολή stills από αιγυπτ. μουσική κομεντί). Λόγω της κοινής αραβικής γλώσσας, οι αιγυπτιακές ταινίες είχαν το πλεονέκτημα της τεράστιας αγοράς του αραβικού κόσμου και ενός κοινού εκατομμυρίων Αράβων που ακόμη και σήμερα, λόγω των ταινιών, τους είναι γνωστή η αιγυπτιακή καθομιλουμένη. Το ίδιο αυτό κοινό αγάπησε τους λαμπερούς Αιγύπτιους σταρ που στηρίζονταν από ένα καλοστημένο «σταρ σύστημα» χολιγουντιανών προδιαγραφών. Παράδειγμα εργαλείων προβολής ήταν τα promotion kits που παρήγαγαν τα μεγάλα αιγυπτιακά στούντιο για τις ταινίες όπου πρωταγωνιστούσαν μεγάλα ονόματα της οθόνης, όπως ο τραγουδιστής Αμπντέλ Χαλίμ Χάφεζ και η Σάντια (προβολή promotion kit της ταινίας Νταλίλα). Αυτοί οι «φάκελοι προβολής» περιείχαν κάρτες με πορτραίτα των πρωταγωνιστών, σκηνές από την ταινία και λεπτομέρειες για τους συντελεστές παραγωγής.

Το μέγεθος της κινηματογραφικής παραγωγής, η τεχνική αρτιότητα των ταινιών, το μέγεθος του κοινού στο οποίο απευθυνόταν και, τέλος, ο αποτελεσματικός μηχανισμός προώθησης και προβολής συντέλεσαν ώστε η αιγυπτιακή βιομηχανία κινηματογράφου να πάρει την επωνυμία “Hollywood on the Nile” ή «Το Χόλυγουντ στον Νείλο» (προβολή stills από ταινίες). Η τεχνική αρτιότητα είναι επίσης ο λόγος που Έλληνες παραγωγοί γύρισαν στα αιγυπτιακά στούντιο ταινίες όπως οι Αγνούλα (1939), Ένα βότσαλο στη λίμνη (1952), Δεσποινίς ετών 39 (1954) (προβολή αφίσας) κ.ά. Στην Ελλάδα, οι αστέρες του κινηματογράφου προβάλλονταν από το ραδιόφωνο και ιδιαίτερα από τα εβδομαδιαία περιοδικά που συχνά φιλοξενούσαν πορτρέτα τους στα εξώφυλλά τους.

ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΤΗΣ «ΧΡΥΣΗΣ ΕΠΟΧΗΣ»

Η χρυσή εποχή του αιγυπτιακού σινεμά χονδρικά θεωρείται ότι αρχίζει στα μέσα της δεκαετίας του 1940 και τελειώνει γύρω στα 1970. Η ελληνική αρχίζει μία δεκαετία αργότερα και συμβαδίζει επί 15 χρόνια με την αιγυπτιακή (προβολή κάρτας με περιόδους ακμής στην Αίγυπτο και στην Ελλάδα). Από εκεί και πέρα αρχίζει η παρακμή, λίγο πολύ μετά το 1967 και για τις δύο χώρες: στην Αίγυπτο με αφορμή τον Πόλεμο των 6 Ημερών με το Ισραήλ, και στην Ελλάδα με την επιβολή της δικτατορίας.

Αριθμητικά η ετήσια παραγωγή ταινιών στην Αίγυπτο έφτασε το απόγειό της το 1956 με 66 ταινίες, την ώρα που στην Ελλάδα παρήχθησαν 13. Από την άλλη, στην Ελλάδα ο μεγαλύτερος αριθμός ταινιών – 117 – παράχθηκε το 1966, χρονιά που στην Αίγυπτο παράχθηκαν 39 έργα (προβολή σλάντ με πίνακα). Στα χρόνια της ακμής και συγκεκριμένα στην περίοδο 1946-1969, η Αίγυπτος συμμετείχε στα διεθνή φεστιβάλ Καννών, Βενετίας, Βερολίνου, Σικάγου με 16 ταινίες, ανάμεσα στις οποίες οι: Ζωή ή θάνατος (Χαγιά άου μάουτ), Ο δράκος (Αλ-ουάχς), Σιδηροδρομικός σταθμός (Σέκκα χαντίντ), Η αρχή και το τέλος (Αλ-μπιντάγια ουαλ-νιχάγια), Η μούμια (Αλ-μόμια) κ.α. Η Ελλάδα, από την άλλη, στη διάρκεια της περιόδου 1951-1966 έστειλε στα φεστιβάλ Καννών και Βερολίνου 17 ταινίες όπως οι: Κυριακάτικο ξύπνημα, Στέλλα, Ηλέκτρα, Μικρές Αφροδίτες, Κόκκινα φανάρια.

Στις δεκαετίες του 1940, του 1950 και του 1960, το σινεμά ήταν η κατεξοχήν εβδομαδιαία έξοδος ψυχαγωγίας για την οικογένεια και οι κινηματογραφικές αίθουσες, ειδικά στις μεγάλες ελληνικές και αιγυπτιακές πόλεις, προσπαθούσαν να αναπαράγουν τη λάμψη του Χόλυγουντ. Στην Αίγυπτο μάλιστα, Αιγυπτιώτες Έλληνες ήταν

ιδιοκτήτες ή διαχειρίζονταν πολλές χειμερινές και θερινές αίθουσες προβολής. Με πρώτο στόχο, φυσικά, το κέρδος, οι Αιγύπτιοι και Έλληνες παραγωγοί του εμπορικού κινηματογράφου παράγουν ως επί το πλείστον ταινίες με τα συστατικά που φέρνουν το πλατύ κοινό στα ταμεία: με μπόλικο δάκρυ ή με πολύ γέλιο και με εμβόλιμα μουσικά διαλείμματα. Με άλλα λόγια, παράγουν μελοδράματα, κωμωδίες ή φαρσοκωμωδίες και μουσικές κομεντί. Στην πορεία, βεβαίως, θα προκύψουν και αριστουργήματα, όχι μόνο σε αυτά τα είδη, αλλά και σε ταινίες ρεαλισμού, πολιτικού ή κοινωνικού προβληματισμού, ιστορικές και άλλες.

Όμως τη μερίδα του λέοντος της ετήσιας παραγωγής και στις δύο χώρες είχαν τα μελό, οι κωμωδίες και οι μουσικές κομεντί και από αυτές τις κατηγορίες θα αναφέρουμε τις περιπτώσεις όπου αιγυπτιακός και ελληνικός κινηματογράφος συγκλίνουν, άλλοτε ουσιαστικά, άλλοτε απλώς επιφανειακά. (συνεχίζεται)

Το παρόν κείμενο αποτελεί γραπτή έκδοση προφορικής παρουσίασης με Power Point που έγινε στο Αιγυπτιακό Μορφωτικό Κέντρο, το Πανεπιστήμιο Πειραιώς και στον Σύνδεσμο Αιγυπτιωτών Ελλήνων, το 2013 και 2014.

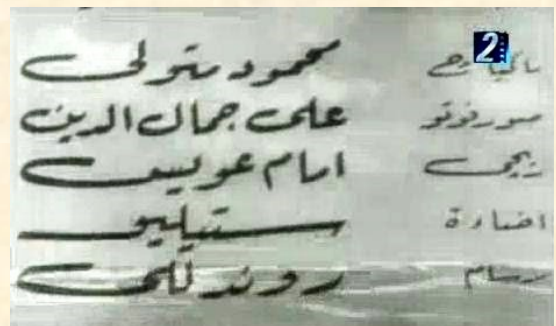
ΠΗΓΕΣ :

1. Αδαμαντίδου, Μαρία, βιογραφία του ζωγράφου Σταμάτη Βασιλείου (αδημοσίευτη μελέτη).
2. Βαλούκος, Στάθης, Φιλμογραφία ελληνικού κινηματογράφου (1914-2007).
3. Κοσμά, Υβόν-Αλεξία, «Εικόνες για το φύλο μέσα από τον ελληνικό κινηματογράφο στην δεκαετία του '60: Φύλο και σεξουαλικότητα στο είδος της αισθηματικής κομεντί (1959-1967)».
4. Μελαχροινούδης, Γιάννης, «Αλ-γιουνανιγιούν φι αλ-σίνεμα αλ-μασρέγια».
5. Νικηταρίδης, Νίκος (επιμ.), Γιώργος Ιορδανίδης: Θεατρική διαδρομή, και Αιγυπτιώτες και κινηματογράφος .
6. Ορφανουδάκης, Δανιήλ Αθ., Ο κινηματογράφος στην Ελλάδα: Ενας αιώνας αρχιτεκτονική του κινηματογράφου.
7. Σολδάτος, Γιάννης, Ιστορία του ελληνικού κινηματογράφου (1900-1967).
8. Egypte, 100 ans de cinema, διεύθυνση σύνταξης Magda Wassef, Institut du monde arabe, Editions Plume.
9. Sherif Boraie (ed.), The Golden Years of Egyptian Film, Cinema Cairo, 1936-1967.

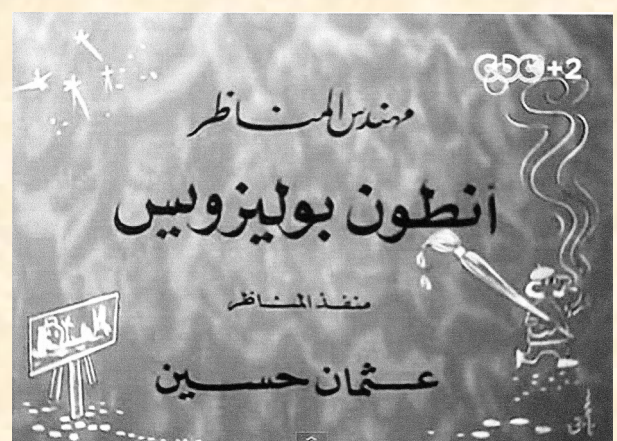

Η Ναϊμα Άκεφ στην υπερπαραγωγή «Για χαλάουετ ελ χομπ» (Ωραίος που είναι ο έρωτας) του 1952 (The Golden Years of Egyptian Films – Cinema Cairo 1936-1967, Cairo, The American University Press, 2008)

Υ.Γ. Η «Συγκριτική ιστορία του ελληνικού και αιγυπτιακού κινηματογράφου από την ίδρυση έως τη δεκαετία του '80» του Γιάννη Μελαχροινούδη, ήταν αδημοσίευτη μελέτη στην αραβική γλώσσα την εποχή της παρουσίασης. Το τμήμα της μελέτης που εξέδωσε η Βιβλιοθήκη Αλεξάνδρειας το 2003 με τον τίτλο Οι Έλληνες στον αιγυπτιακό κινηματογράφο, ο συγγραφέας είχε την ευγενή καλοσύνη να θέσει υπόψη μου.

Ο Στέλιος Αντωνόπουλος ήταν υπεύθυνος φωτισμού στην ταινία «Το ποτάμι του έρωτα».

Ο Αντώνης Πολυζώης ήταν σκηνογράφος στην αιγυπτιακή κωμωδία «Οι επτά θυγατέρες».

Η Ιστορία της Δραχμής

.....γράφει ο Νίκος Μουρατίδης

Η δραχμή είναι νομισματική μονάδα, η οποία χρησιμοποιήθηκε από τον αρχαίο Ελληνικό κόσμο αλλά και από το σύγχρονο Ελληνικό κράτος. Όπως και πολλά νομίσματα της αρχαιότητας, έτσι και η δραχμή, εκτός από νομισματική μονάδα, αρχικά αποτέλεσε μονάδα μέτρησης βάρους. Ένα αργυρό τετράδραχμο, για παράδειγμα, ήταν νόμισμα αργυρό με βάρος τεσσάρων δραχμών. Από τότε πέρασαν χρόνια και αιώνες, η δραχμή δεν υπάρχει πια, και μας λείπει αφόρητα!!!!

Η λέξη δραχμή προέρχεται από το ρήμα δράττω, που σημαίνει αρπάζω (δράττομαι- πιάνω σφιχτά). Στην αρχαιότητα, μία δραχμή ήταν ίση προς έξι οβολούς, νόμισμα το οποίο στην παλαιότερη μορφή του είχε σχήμα σιδερένιας ράβδου. Το πάχος του ήταν τόσο, ώστε η χούφτα ενός ανδρικού χεριού να μπορεί να πιάσει έξι από αυτούς. Έτσι εκ του δράττω (όσους οβολούς μπορούσε να αδράξει η παλάμη) προκύπτει η λέξη δραχμή.

Για αιώνες η δραχμή ήταν ένα από τα νομίσματα του συστήματος του αρχαίου Ελληνικού κόσμου, αφού αρκετές πόλεις-κράτη εξέδωσαν νομίσματα με το όνομα αυτό με πιο γνωστά το αργυρό δίδραχμο του Φείδωνα, το Αθηναϊκό τετράδραχμο και το τετράδραχμο του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Ειδικά το αθηναϊκό τετράδραχμο αποτέλεσε το πλέον διαδεδομένο νόμισμα την περίοδο της ακμής της Αθήνας τον 5^ο αιώνα π.Χ. έως και την εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου οπότε επικράτησαν τα Μακεδονικά νομίσματα. Γινόταν δεκτό στις συναλλαγές σε όλο τον ελληνικό κόσμο, ακόμα και στις πόλεις εκείνες οι οποίες δεν κρατούσαν φιλική στάση προς την Αθήνα. Στη μία όψη του απεικονίζεται η Αθηνά και στην άλλη το σύμβολο της πόλης των Αθηνών, η γλαύκα (κουκουβάγια). Το νόμισμα αυτό ήταν πιο γνωστό απλώς ως Αθηναϊκή γλαύκα.

Η δραχμή που για πάρα πολλά χρόνια επικράτησε να χρησιμοποιείται σε ένα τόσο μεγάλο μέρος του κόσμου, άρχισε να εκλείπει σταδιακά ως νόμισμα μετά τις Ρωμαϊκές κατακτήσεις και την επικράτηση του δηναρίου ως νομισματικής μονάδας. Παρόλα αυτά υπήρξαν και υπάρχουν ακόμα νομίσματα τα οποία έχουν ως ρίζα τη λέξη δραχμή, όπως είναι το ντράμ της Αρμενίας, το ντιρχάμ του Μαρόκου ή το ντιρχάμ των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων.

Η ΔΡΑΧΜΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΔΡΑΧΜΗ

Η πρώτη νομισματική μεταρρύθμιση γίνεται λίγο μετά την ανάρρηση στο θρόνο του Όθωνα ως βασιλιά της

Ελλάδας και την άφιξή του στο Ναύπλιο στις 25 Ιανουαρίου 1833. Με Βασιλικό Διάταγμα «περί ρυθμίσεως του νομισματικού συστήματος», η δραχμή αντικαθιστά τον φοίνικα, νόμισμα που επιχείρησε να καθιερώσει ο Ιωάννης Καποδίστριας το 1828. Η νέα νομισματική μονάδα του σύγχρονου Ελληνικού κράτους υποδιαιρείται σε 100 λεπτά. Από τότε και αδιάλειπτα μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου 2002, η δραχμή ήταν η νομισματική μονάδα του σύγχρονου Ελληνικού κράτους.

Η καθιέρωση της δραχμής το 1833 αποτέλεσε μια αναβίωση του ξεχασμένου μέχρι τότε νομίσματος και ήταν ακόμα μια προσπάθεια της ελληνικής πολιτείας να συνδέσει το νεοσύστατο ελληνικό κράτος με τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό. Το νέο αυτό νόμισμα είχε βάρος 4,477 γραμμάρια από τα οποία τα 4,029 γραμμάρια ήταν καθαρό ασημί και τα 0,448 χαλκός. Στις 30 Μαρτίου του 1841, μετά από πολυετείς προσπάθειες, ιδρύθηκε η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας, στην οποία παραχωρήθηκε το προνόμιο της έκδοσης χαρτονομισμάτων το οποίο και διατήρησε έως το 1927 που ιδρύθηκε η Τράπεζα της Ελλάδος. Πρώτος διευθυντής της Εθνικής Τράπεζας ήταν ο Γεώργιος Σταύρου, του οποίου το πορτραίτο εμφανίζεται στην κύρια όψη όλων των χαρτονομισμάτων που εξέδωσε η τράπεζα. Επίσης στην ίδια όψη και έως το 1923 εικονίζεται και ο βασιλικός θυρεός.

Κατά την περίοδο του Β' παγκοσμίου πολέμου η δραχμή γνωρίζει την μεγαλύτερη απαξίωση στην ιστορία της κάτω από την πίεση της οικονομικής κατάρρευσης της Ελλάδας και του υπερπληθωρισμού που δημιουργήθηκε λόγω των συνθηκών της εποχής. Τυπώθηκαν χαρτονομίσματα με ονομαστική αξία ακόμα και δισεκατομμυρίων δραχμών, των οποίων η ανταλλακτική αξία ήταν μηδαμινή. Μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας, έγιναν δύο νομισματικές μεταρρυθμίσεις, έτσι ώστε η Ελλάδα να αποκτήσει και πάλι ένα σταθερό νόμισμα. Τον Νοέμβριο του 1944 με την πρώτη μετακατοχική νομισματική μεταρρύθμιση η παλιά και υποτιμημένη δραχμή αντικαταστάθηκε με μια νέα, με ισοτιμία που ορίστηκε σε 50.000.000.000 παλιές δραχμές για κάθε μία νέα. Η νέα δραχμή διατηρήθηκε μία δεκαετία έως το 1954, οπότε με τη δεύτερη μετακατοχική μεταρρύθμιση αντικαταστάθηκε ξανά με μία νεότερη με αναλογία 1000 δραχμές προς μία νέα. Σύμφωνα με το σύστημα ισοτιμιών Brenton Woods, στο οποίο είχε ήδη προσχωρήσει η δραχμή από το 1953, το νέο νόμισμα συνδέθηκε με το δολάριο των ΗΠΑ με σταθερή ισοτιμία 30 δραχμές προς ένα δολάριο.

Την 1η Ιανουαρίου 2001 υιοθετήθηκε το ευρώ ως λογιστική μορφή παράλληλα προς τη δραχμή. Την 1η Ιανουαρίου 2002 εισήχθη επίσημα το ευρώ σε κυκλοφορία ως νόμισμα παράλληλα προς τη δραχμή ως την 1η Μαρτίου, οπότε και η ελληνική δραχμή έπαψε να αποτελεί νόμιμο χρήμα στην Ελλάδα.

Η δραχμή επί Όθωνα

Η δεκάρα

Το πενήνταράκι

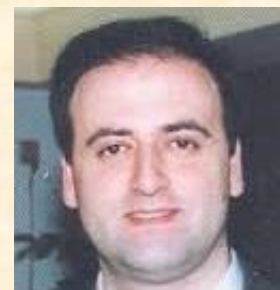
100 δραχμές

Στην περίοδο της χούντας

Οι Αιγυπτιώτες Αχιλλόπουλοι και η "ΑΧΙΛΛΟΠΟΥΛΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ ΤΣΑΓΚΑΡΑΔΑΣ"

.....γράφει ο Νίκος Νικηταρίδης

Ο Ευάγγελος Αχιλλόπουλος γεννήθηκε στην Τσαγκαράδα το 1833 και σπούδασε στη Ζαγορά. Το 1855 μετανάστευσε στην Αίγυπτο όπου εργάστηκε στον εμπορικό Οίκο Κασσαβέτη & Σία. Το 1862 εγκαθίσταται στο Κάιρο και επιδίδεται στο εμπόριο εισαγωγής υφασμάτων, αναλαμβάνοντας τη γενική προμήθεια υφασμάτων στο Δημόσιο,

ενώ αναγνωρίζεται ως ειδικός παραγγελιοδόχος του Υπουργείου Στρατιωτικών και Ναυτικών ως το 1879. Συνεργάτη στις επιχειρήσεις είχε τον αδελφό του Σοφοκλή. Και οι δύο αργότερα εξελίχθηκαν σε τραπεζίτες και μεγαλογαιοκτήμονες. Το 1870 παντρεύτηκε την Πηνελόπη Στεφανίδου από τη Ζαγορά, με την οποία απέκτησε δύο γιους, τον Κωνσταντίνο και τον Νικόλαο, και δύο κόρες, τη Μαρία Ρουβιέ και την Ελένη κόμισσα δ' Ορνάνο. Η περιουσία του Ευ. Αχιλλόπουλου ανήλθε σε 1.000.000 λίρες, από τις οποίες τα 2/3 κληρονόμησε ο μεγαλύτερος γιος και τα υπόλοιπα τα άλλα 3 παιδιά του. Το 1883 προσέφερε 10.000 λίρες για να ιδρυθεί το Αχιλλοπούλειο Παρθεναγωγείο Καΐρου, ενώ παράλληλα παραχώρησε ένα διώροφο γωνιακό κτίριο στο Μούσκι για την εγκατάστασή του. Επίσης, κληροδότησε 8.000 λίρες στην Κοινότητα Καΐρου για τη συντήρηση κλινών στο Ελληνικό Νοσοκομείο για απόρους ασθενείς. Ευεργέτης και στον πόλεμο του 1897, δώρισε επίσης ένα μεγάλο ποσό για να ιδρυθεί Εμπορική Σχολή στην Τσαγκαράδα και με κληροδοτήμά του (1.700 λίρες μετρητά και 8.000 σε ελληνικά χρεόγραφα) μερίμνησε και για τη μετά το θάνατό του (1900) λειτουργία της. Κληροδότησε επίσης 2.000 λίρες υπέρ του Ταμείου των Ελεών Καΐρου και 1.000 λίρες στη Μουσουλμανική Αγαθοεργό Αδελφότητα Καΐρου. Στο Βόλο, με τη χορηγία των Κωνσταντίνου και

Νικολάου Αχιλλόπουλου, στη μνήμη του πατέρα τους, κτίστηκε το Αχιλλοπούλειο Νοσοκομείο, κεντρικό νοσηλευτικό ίδρυμα της Μαγνησίας ως τις μέρες μας, διαθέτοντας 5.000 γαλλικά φράγκα. Το Νοσοκομείο θεμελιώθηκε το 1903 και αποπερατώθηκε το 1906, ενώ ήταν ένα από τα μεγαλύτερα κτίρια στην Ελλάδα και το δεύτερο σε μέγεθος νοσοκομειακό ίδρυμα, μετά τον Ευαγγελισμό των Αθηνών.

Με κληροδοτήμα του αδελφού του Σοφοκλή Αχιλλόπουλου (1854-1924) κτίστηκε εκκλησάκι στη γενέτειρά του. Επίσης, με τη διαθήκη του άφησε 25.000 λίρες για τη λειτουργία της Αχιλλοπουλείου Σχολής Τσαγκαράδας, 15.000 λίρες για να δημιουργηθεί Παρθεναγωγείο και 1.000 λίρες στην ενορία της Αγίας Παρασκευής για αρδευτικούς σκοπούς. 400 λίρες άφησε ακόμη στο Διοικητήριο Αλεξανδρείας.

Η Αχιλλοπούλειος Σχολή Τσαγκαράδας, ένα λιθόκτιστο, διώροφο κτίριο που συνδυάζει στοιχεία λαϊκής και νεοκλασικής αρχιτεκτονικής στην κάτοψη και τις όψεις, κτίστηκε το 1864 και λειτούργησε αρχικά ως ιδιωτική αστική σχολή αρρένων με έναν ή δύο δημοδιδασκάλους και δύο ελληνοδιδασκάλους, ενώ το 1905 μετατράπηκε σε εμπορική, από τις πρώτες του είδους της στην Ελλάδα, στην οποία και φοιτούσαν παιδιά απ' όλη τη χώρα. Με τα γενναία κληροδοτήματα των Αχιλλόπουλων λειτούργησε αδιάλειπτα, ακόμη και κατά τη διάρκεια των πολέμων, ως το 1955 οπότε ισχυροί σεισμοί έπληξαν τη στατικότητα του κτιρίου και έτσι οι λειτουργίες της μεταφέρθηκαν στη γειτονική "Νανοπούλειο Σχολή", ένα αιγυπτιακό κι αυτή ευεργέτημα. Το 1983 χαρακτηρίστηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο, το 2001 αναστηλώθηκε και σήμερα ανήκει στο Δήμο, αποτελώντας έδρα του πολιτιστικού του οργανισμού. Το 2008 στον πρώτο όροφό της δημιουργήθηκε ψηφιακό λαογραφικό μουσείο, ενώ στους χώρους της λειτουργεί επίσης μουσείο μινιατούρας, καθώς και η δημοτική βιβλιοθήκη.

Προς τιμήν των μεγάλων ευεργετών λειτουργεί σήμερα κοντά της το Αχιλλοπούλειο Γυμνάσιο-Λύκειο Τσαγκαράδας.

Μεταφερόμενοι στο Μάιο του 1914 διαβάζουμε στην ελληνική εφημερίδα "Αίγυπτος" του Ζαζαγίκ ανταπόκριση με τίτλο "Αθλητικοί-Σκοπευτικοί Αγώνες" :

"Τη πρωτοβουλία του σχολάρχου κ. Νικ. Δημητριάδου διωργανώθησαν ενταύθα την παρελθούσαν Κυριακήν εν τη Αχιλλοπουλίω Εμπορική Σχολή σκοπευτικοί και αθλητικοί αγώνες υπέρ των προσφύγων της Ηπείρου υπό των μαθητών. Προσήλθον πάντες οι μαθηταί και προσέφερον τον οβολόν των, ως και πολλοί των κατοίκων. Την ελλανόδικον επιτροπείαν απετέλουν οι κ.κ. Ν. Δημητριάδης σχολάρχης, Σ. Διαμαντόπουλος ελληνοδιδάσκαλος, Κ. Κόντιας και Ν. Κορωνάκης δημοδιδάσκαλοι, και Ε. Ευαγγελίδης εκ των εντοπίων. Επί της εισόδου προς είσπραξιν των εράνων ήσαν αι δεσποινίδες Κατίνα Αντωνιάδου και Ευαγγελία Σπινού, και η κυρία Άρτεμις Σχίζα, άπασαι δημοδιδασκάλισσαι των παρθεναγωγείων Ρηγείου, Καρταλείου και Φοινικοπουλείου. Το συλλεγέν ποσόν εκ δραχ.

114,50

δι΄

τη

κυρία

απεστάλη
επιταγής
εριτίμω
κομήσση
Λουίζη
Ριανκούρ".

Πηγές :

- Ν. Νικηταρίδης "Η Αίγυπτος, η Ελλάδα και η Αιγυπτιώτικη Προσφορά", Αθήνα 2007, σ.45
- Ν. Νικηταρίδης "Αιγυπτιώτικα Σύμμικτα", Κάιρο 2013, σ. 333
- www.tsagarada.gr
- www.odysseus.culture.gr
- "Αίγυπτος", Ζαγαζίκ 31/5/1914
- "Η Τσαγκαράδα και η Εμπορική Σχολή της", Αθήνα 1921, σ.σ. 3,73

Ο Νικηταρίδης είναι, μα κυρίως νιώθει Αιγυπτιώτης. Παρόλο που είναι ο μόνος από την οικογένειά του που γεννήθηκε στην Ελλάδα (1969), εν τούτοις φέρει στην ψυχή του τις μνήμες της ζωής όλων εκείνων των δικών του ανθρώπων που έζησαν στη Νειλοχώρα. Παράλληλα, ως παιδί καλλιτεχνών γονιών, με ρίζες από τη Χάλκη, τη Σύμη, την Κύπρο, την Κρήτη και την Αμοργό, που ασχολήθηκαν επί χρόνια με το ερασιτεχνικό θέατρο -και όχι μόνο- σε Αλεξάνδρεια και Σουέζ, κληρονόμησε αυτή του την κλίση στα Γράμματα.

Μία Συγκινητική και Ανθρώπινη Ιστορία

.....γράφει η Αγγελική Σοφατζή

(εστάλη από τον αναγνώστη και φίλο του περιοδικού από την Κύπρο κ. Κ. Καμέρη)

Μία μέρα ένα πολύ φτωχό αγόρι πού πουλούσε μικροπράγματα από πόρτα σε πόρτα για να πληρώνει τα εισιτήριά του για το σχολείο ένωσε πολύ πεινασμένο και στην τσέπη του δεν είχε παρά μόνο μερικές δεκάρες.

Έτσι αποφάσισε ότι στο επόμενο σπίτι θα ζητούσε λίγο φαγητό.

Ωστόσο έχασε το θάρρος του όταν μία όμορφη νεαρή γυναίκα άνοιξε την πόρτα.

Αντί για φαγητό από ντροπή ζήτησε ένα ποτήρι νερό.

Η γυναίκα κοίταξε το αγόρι κατάλαβε ότι ήταν ταλαιπωρημένο και πεινασμένο και αντί για νερό του έδωσε ένα ποτήρι γάλα.

Το ήπια μονορούφι και στη συνέχεια ρώτησε τη γυναίκα ..." πόσα σας χρωστάω "... ;

"Δεν μου χρωστάς τίποτα", απάντησε εκείνη.

"Η μητέρα μου με έχει διδάξει να μην αποδεχόμαστε ποτέ χρήματα για την καλοσύνη που προσφέρουμε."

Το αγόρι ευχαρίστησε θερμά τη γυναίκα και συνέχισε την πορεία του.

Ένοιωσε δυνατώτερος, όχι μόνο σωματικά, αλλά και ψυχικά αφού η πίστη του στους ανθρώπους και στο Θεό είχε γίνει ισχυρότερη με το περιστατικό αυτό.

Χρόνια αργότερα η υγεία της γυναίκας κλονίστηκε και η ζωή της έφθασε σε κρίσιμη κατάσταση.

Οι γιατροί του τοπικού ιατρείου σήκωσαν τα χέρια ψηλά.

Δεν μπορούσαν να αντιμετωπίσουν εκεί την ασθένειά της.

Την παρέπεμψαν σε ιατρικό κέντρο μεγαλύτερης πόλης όπου την εξέτασαν οι γιατροί και της έγιναν οι απαραίτητες εξετάσεις.

Ο καθηγητής ιατρός κλήθηκε να κάνει τη διάγνωση.

Όταν άκουσε το όνομα της πόλης απ' όπου ήρθε η ασθενής ένα περίεργο συναίσθημα τον έλουσε.

Αμέσως σηκώθηκε και πήγε στο δωμάτιό της ντυμένος με τη στολή του ιατρού.

Την αναγνώρισε αμέσως.

Πήγε πίσω στο δωμάτιο ιατρικών συσκέψεων αποφασισμένος να κάνει το καλύτερο δυνατό για να σώσει τη ζωή της.

Από εκείνη την ημέρα έδωσε ιδιαίτερη προσοχή στην περίπτωση.

Μετά από ένα μακρύ αγώνα η μάχη κερδήθηκε.

Η ασθενής έγινε καλά.

Ο ιατρός ζήτησε από το γραφείο οικονομικού να του προσκομίσουν τα έγγραφα της ασθενούς και το λογαριασμό για την τελική έγκριση.

Όταν έφθασε στα χέρια του ο λογαριασμός τον κοίταξε και στη συνέχεια έγραψε κάτι στην άκρη του χαρτιού και τον έστειλε πίσω για επίδοση στην ασθενή.

Εκείνη φοβόταν να το ανοίξει.

Ήταν σίγουρη ότι θα έπρεπε να πληρώσει ένα υπέρογκο ποσό.

Τελικά άνοιξε το φάκελο.

Όπως διάβαζε το τιμολόγιο μία φράση με μεγάλα γράμματα στο τέλος του χαρτιού τράβηξαν την προσοχή της.

.... " Ολοσχερώς εξοφλημένο με ένα ποτήρι γάλα "

Από κάτω υπήρχε η υπογραφή του καθηγητή ιατρού.

Θυμήθηκε ...

Δάκρυα χαράς πλημμύρισαν τα μάτια της και άρχισε να προσεύχεται.

.... "Σ' ευχαριστώ Θεέ μου πού η δική Σου αγάπη έχει εξαπλωθεί και φωλιάσει στις καρδιές των ανθρώπων"....

Πολύ συγκινητική και ανθρώπινη ιστορία δεν συμφωνείτε;

Για να ξέρετε - γλωσσικά

1. Η φράση «έφαγε χυλόπιτα» προέρχεται από το παρασκεύασμα χυλού που έδιναν παλιά οι ψευτογιατροί για τον περιορισμό του καημού των ερωτευμένων !
2. Η φράση «του πήρε τον αέρα» προέρχεται από την αρχαιότητα και την εκμετάλλευση του ανέμου κατά τις ναυμαχίες έναντι του εχθρού !
3. Η γνωστή συνοικία των Αθηνών ονομάστηκε «Κολωνάκι» από ένα κολωνάκι που ήταν εκεί για παλούκωμα όπως συνηθιζόταν κατά την τουρκοκρατία !
4. Στον γνωστό άθλο του Ηρακλή τα γνωστά «χρυσά μήλα των εσπερίδων» ήταν πορτοκάλια !
5. Όταν αποκαλούμε μια κοπέλα «Σουσουράδα» κυριολεκτικά σημαίνει αυτή που κουνά τα οπίσθιά της !
6. Η ακριβής εξήγηση της φράσης «Από την πόλη έρχομαι και στην κορφή κανέλα» δεν έχει σχέση με κανέλα η άλλα καρυκεύματα αφού σημαίνει «Έρχομαι από την Κωνσταντινούπολη και σε προσκαλώ να έρθεις στην κορφή» !
7. Όταν δίνουμε σε κάποιον «πουρμπουάρ» η ακριβής του ερμηνεία είναι ότι του προσφέρουμε χρήματα για να πιεί κάτι δηλαδή τον κερνάμε ένα ποτό !
8. Οι οδηγοί των πρώτων αυτοκινήτων ατμού ονομάστηκαν «σοφέρ» δηλαδή «θερμαστές» γιατί ζέσταιναν το νερό της μηχανής πριν ξεκινήσουν !
9. Η γνωστή συνοικία Πατήσια ονομάστηκε έτσι από την αντίστοιχη Τούρκικη λέξη που σημαίνει : τα κεκτημένα αγροκτήματα !
10. Όταν λέμε σε κάποιον «Αντίο» του λέμε κυριολεκτικά σύμφωνα με την αντίστοιχη Ισπανική φράση ότι «θα τα πούμε στον άλλο κόσμο» , δηλ. πρόκειται για ... αποχωρισμό !
11. Τα στοιχεία του ηλεκτρολογίου της γραφομηχανής (έως σήμερα Η.Υ.) τοποθετήθηκαν μπερδεμένα από τον Christopher Latham το 1868 για να μπερδεύει τις γραμματείες και να μπλοκάρουν από την ταχύτητά τους τις μηχανές !
12. Η βέρα φοριέται στο τέταρτο δάκτυλο, τον παράμεσο , γιατί τον παράμεσο διασχίζουν φλέβες που συνδέονται με την καρδιά !
13. Το 1630 ο Γάλλος Καρδινάλιος Ρισελιέ διέταξε τα μαχαίρια του φαγητού να έχουν στρογγυλεμένες άκρες για να πάψουν επιτέλους οι καλεσμένοι του να καθαρίζουν τα δόντια τους με αυτά !

Από την εκδήλωση του Συλλόγου στις 9/4/2022

Το Σάββατο 9 Απριλίου 2022 στον χώρο του Συνδέσμου Αιγυπτιακών Ελλήνων, που πλέον είναι και η έδρα μας, και ώρα 19:00 άρχισε η προσέλευση των Αμπετειανών, μελών του Συλλόγου μας, μετά από πρόσκληση του νέου Διοικητικού Συμβουλίου που προέκυψε από την Γενική Συνέλευση (20 Φεβρουαρίου 2022). Σκοπός η γνωριμία των μελών μας με τα νέα πρόσωπα στο Δ.Σ.

Συγκεντρωθήκαν 42 άτομα. Ο Πρόεδρός μας κ. Χρήστος Παπαδόπουλος σύστησε τα μέλη του Δ.Σ., εξήγησε τις αρμοδιότητες κάθε μέλους και ζήτησε προτάσεις από τους παρευρισκόμενους. Αποδείχθηκε ότι οι ανταλλαγές, απόψεων, προτάσεων και αποφάσεων ήταν πολύ χρήσιμες για να συνεχίσει να υπάρχει ο Σύλλογός μας. Παραθέτομε ορισμένες από αυτές.

Αύξηση νέων μελών. Να τηρείται η ετήσια ταμειακή υποχρέωση (15€/έτος). Ψυχαγωγικές εκδηλώσεις, πολιτιστικές εκδηλώσεις, ομιλίες από Αμπετειανούς που ξεχώρισαν στην επαγγελματική τους δραστηριότητα και συμμετοχή του Συλλόγου μας σε εκδηλώσεις άλλων Αιγυπτιακών Συλλόγων. Προτάθηκε επίσης για πρώτη φορά από την Ιστορικό-Δημοσιογράφο κα. Μαρία Αδαμαντίδου - Κουτρομπάκη, έκδοση εντύπου με φωτογραφίες από τους Αιγυπτιακούς χρόνους διαβίωσής μας.

Τέλος ο αρμόδιος πολιτιστικών και συνυπεύθυνος δράσεων κ. Γιώργος Μακρής ανακοίνωσε ότι προγραμματίστηκε η πρώτη μας εκδήλωση για τις 8 Μαΐου 2022, το καθιερωμένο μιάς δεκαετίας «Τσούγκρισμα του Αυγού», μαζί με την εορτή της Μητέρας, σε εξοχική ταβέρνα στον Καρέα Αττικής. Σχεδιάζεται επίσης επίσκεψη στην έκθεση πινάκων Εγγονόπουλου στο «Ίδρυμα Θεοχαράκη» εντός Μαΐου. Τα μέλη μας θα ενημερωθούν για την ημερομηνία και τις λεπτομέρειες προσεχώς.

Κατόπιν τούτων προσφέρθηκαν εδέσματα με συνοδεία Σαγκρίας και η συνάντηση έληξε με την ευχή οι προτάσεις όλων να πραγματοποιηθούν και με καλή δύναμη στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο.

Από την εκδήλωση του Συλλόγου στις 8/5/2022

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε η πρώτη μας, μετά από αρκετά χρόνια, εορταστική εκδήλωση : το «τσούγκρισμα του αυγού» μαζί με την εορτή της μητέρας στην ταβέρνα «Ο Γιάννης» στον Καρέα.

Συγκεντρωθήκαμε, 72 άτομα, με όρεξη για διασκέδαση. Οι προσπάθειες των υπευθύνων για τις εκδηλώσεις του Συλλόγου μας : Ρένας Κεραμιδά, Βιβιάνας Καραντινού και Γιώργου Μακρή απέδωσαν καρπούς. Η εκδήλωση οργανώθηκε τέλεια : σε στήσιμο τραπεζιών, στο γεύμα, και στην ψυχαγωγία. Δώρα δόθηκαν στο νικητή του «άσπαστου αυγού» και στις μητέρες που γιόρταζαν. Τέλος είχαμε και τραγούδια με την κιθάρα του αγαπητού μας μουσικού Λευτέρη με την συνοδεία όλων των παρισταμένων.

Κατά την αναχώρηση όλοι μας ευχηθήκαμε να ξαναβρεθούμε σύντομα στην επόμενη μας εκδήλωση.

Υ.Γ. Οι φωτογραφίες που ακολουθούν δηλώνουν το μεγάλο κέφι που επικρατούσε. «Μια φωτογραφία... χίλιες λέξεις».

08/05/2022 14:42

Επιστολές Αναγνωστών μας

Αγαπητέ κε Μίμη,

Το περιοδικό είναι εξαιρετικό και σας ευχαριστώ πολύ που με συμπεριλάβατε σε αυτό. Μου άρεσε η μορφοποίηση, το χρώμα στη σελίδα και το μοτίβο στη παρουσίαση των θεμάτων και των συγγραφέων. Με μια λέξη "τέλειο". Μπράβο σας.

Θα θελα να μου πείτε κι εσείς τη δική σας γνώμη για το άρθρο, καθώς και αν έχετε άποψη από τους αναγνώστες- φίλους σας.

Παραμένω στη διάθεση σας με επίκαιρα ιατρικά θέματα.

Με φιλικότατη αγάπη
Πέτρος Χειρίδης

Αγαπητέ μου Μίμη,

Σήμερα έλαβα το περιοδικό σας και θέλω εκ μέρους του ΣΕΚ να μεταφέρετε τα συγχαρητήρια μου στον Πρόεδρο και το Δ.Σ. του συλλόγου σας.

Τα θερμα μας συγχαρητήρια στους υπευθύνους Έκδοσης, Σύνταξης και Παραγωγής του ηλεκτρονικού σας περιοδικού, για την αξιόλογη εργασία τους.

Με εκτίμηση,
Μ. Μπίσκος
Πρόεδρος του ΣΕΚ

Πολύ ενδιαφέρουσα ύλη !
Good job ! Μπράβο στη συντακτική ομάδα.
Έφη Χαλκιά – Μαλαχία

Αγαπητά μας μέλη , σας παρέχουμε την δυνατότητα να ενημερώνετε ΑΤΕΛΩΣ όλα τα Τακτικά, Αρωγά μέλη και αναγνώστες μας για την ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΑΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ σε κάθε έκδοση του «Περιοδικού Σ.Α.Σ.».

Πληροφορίες / Διευκρινίσεις : Μίμης Πιερής τηλ. 210 68 40 100, κιν. 6932 704 820

ELIMNION RESORT

ΛΙΜΝΗ ΕΥΒΟΙΑΣ

Σας καλωσορίζουμε και σας περιμένουμε με ειδικές
τιμές για τους φίλους μας Αιγυπτιώτες

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε στο

693 7009160

www.elimnionresort.gr